

United Nations
Nations Unies

Mechanism for
International
Criminal Tribunals

Mécanisme pour les
Tribunaux Pénaux
Internationaux

STATUS	Public	D/A	1181 TER
CASE/AFFAIRE NO.	MICT-14-79 NASER ORIC	DATE	14/03/2016
FROM/DE	CARLINE AMEERALI, HEAD, COURTROOM OPERATIONS		
APPROVED FOR DISTRIBUTION APPROUVE POUR DISTRIBUTION PAR	Ram DORAISWAMY		
TO/A	<p>Defense Counsel/ Conseil de la Défense: Ms V. Vidovic, Mr. J. Jones</p> <p>Communication Services/ Service Communication:</p> <p>Courtroom Operations/ Opérations en salle d'audience: Ms. Carline Ameerali</p> <p>Judicial Records Unit/ Service des dossiers judiciaires: Mr. S.R. Haider</p>		
PLEASE FIND ATTACHED/VEUILLEZ TROUVER CI-JOINT			
Odluka po molbi da se dozvoli ulaganje žalbe na odluku sudije pojedinca od 10. Decembra 2015., submitted by Appeals Chamber on 17 February 2016			

Churchillplein 1,
2517 JW The Hague
P.O. Box 13888,
2501 EW The Hague,
Netherlands

Churchillplein 1,
2517 JW La Haye
B.P. 13888, 2501 EW
La Haye Pays-Bas

Tel. 31-70-512 5689 /
8751
Fax. 31-70-512 8558

RECEIVED/RECU	FILED/ENREGISTRE
14/03/2016	14/03/2016

For guidelines regarding filing procedures, please see the Practice Direction on Filings made before the Mechanism for International Criminal Tribunals, MICT/7.

Pour les procédures concernant le dépôt des documents, voir la Directive pratique relative au dépôt de documents devant le Mécanisme pour les Tribunaux Pénaux Internationaux, MICT/7

Confidentiality statement:

The email notification and its attachments may contain confidential and privileged information and is intended to be for the use of the individual or entity named above. If you are not the intended recipient, be aware that any disclosure, copying, distribution, or use of the document(s) is prohibited.

If you have received the document(s) in error, please notify Mechanism The Hague Judicial Filings at JudicialFilingsHague@un.org and delete the material from your computer immediately.

Déclaration de confidentialité :

Ce courrier électronique et les documents qui y sont joints sont susceptibles de contenir des informations confidentielles ou couvertes par le secret professionnel. Ils sont exclusivement destinés aux personnes ou organismes dont le nom est indiqué ci-dessus.

Dans l'hypothèse où vous auriez reçu ce courrier électronique par erreur, veuillez noter que toute divulgation, reproduction, diffusion ou utilisation de ces documents est rigoureusement interdite. Le cas échéant, merci de bien vouloir signaler cette erreur en écrivant à l'adresse suivante: JudicialFilingsHague@un.org et supprimer immédiatement les documents en question de votre ordinateur.

**UJEDINJENE
NACIJE**

Mehanizam za međunarodne krivične sudove

Predmet br. MICT-14-79

Datum: 17. februar 2016.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Theodor Meron, predsjedavajući
sudija Aydin Sefa Akay
sudija Ivo Nelson de Caires Batista Rosa

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 17. februara 2016.

TUŽILAC

protiv

NASERA ORIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO MOLBI DA SE DOZVOLI ULAGANJE ŽALBE NA
ODLUKU SUDIJE POJEDINCA OD 10. DECEMBRA 2015.**

Zastupnici g. Nasera Orića:

gđa Vasvija Vidović
g. John Jones QC

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Mehanizam) rješava po "Molbi da se dozvoli ulaganje žalbe na odluku sudije pojedinca od 10. decembra 2015.", s dodacima 1-4, koju je g. Naser Orić podnio na povjerljivoj i *ex parte* osnovi 16. decembra 2015. (dalje u tekstu: Molba).¹

I. KONTEKST

2. Dana 30. juna 2006. Pretresno vijeće II Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (dalje u tekstu: MKSJ) proglasilo je Orića, bivšeg komandanta Štaba teritorijalne odbrane Srebrenice, krivim za propust da izvrši svoju dužnost nadređenog da spriječi počinjenje ubistva i okrutnog postupanja, kao kršenja zakona ili običaja ratovanja, i izreklo mu kaznu zatvora u trajanju od dvije godine.² Dana 3. jula 2008. Žalbeno vijeće MKSJ-a poništilo je osuđujuće presude izrečene Oriću.³

3. Dana 9. septembra 2015. sud u Bosni i Hercegovini potvrdio je optužnicu protiv Orića, u kojoj se on tereti za ratne zločine za ubijanje koje je, prema navodnima, počinjeno u maju, julu i decembru 1992. u opštinama Srebrenica i Bratunac.⁴ Dana 6. novembra 2015. Orić je podnio zahtjev pred Mehanizmom, u kojem je zatražio da se naloži da se krivični postupak koji je protiv njega pokrenut u Bosni i Hercegovini obustavi jer on predstavlja povredu načela *non bis in idem*.⁵ Orićev zahtjev je 12. novembra 2015. dodijeljen jednom sudiji pojedincu u Mehanizmu (dalje u tekstu: sudija pojedinac).⁶

4. Dana 10. decembra 2015. sudija pojedinac je odbio Orićev zahtjev.⁷ U istoj odluci sudija pojedinac je odobrio Orićev sekundarni zahtjev da se odgovor tužilaštva na njegov zahtjev odbaci zbog toga što tužilaštvo nema procesnu legitimaciju za podnošenje odgovora.⁸

5. U svojoj Molbi, Orić traži dozvolu da uloži žalbu na Pobjianu odluku i tvrdi sljedeće: (i) da se na nju može uložiti žalba; i (ii) da je sudija pojedinac napravio pravnu i činjeničnu grešku kada je

¹ V. takođe Nalog kojim se imenuju sudije u predmetu pred Žalbenim vijećem, 5. januar 2006. (povjerljivo i *ex parte*).

² *Tužilac protiv Nasera Orića*, predmet br. IT-03-68-T, Presuda, 30. juni 2006., par. 768, 782, 783.

³ *Tužilac protiv Nasera Orića*, predmet br. IT-03-68-A, Presuda, 3. juli 2008., str. 64.

⁴ V. Odluka po drugom zahtjevu u vezi s povredom načela *non bis in idem*, 10. decembar 2015. (dalje u tekstu: Pobjijana odluka), par. 4, 8.

⁵ V. Pobjijana odluka, par. 1, 6.

⁶ Nalog o imenovanju sudije pojedinca za razmatranje zahtjeva, 12. novembar 2015.

⁷ Pobjijana odluka, par. 11, 12.

⁸ Pobjijana odluka, par. 5, 12.

odbio njegov zahtjev.⁹ Tužilaštvo nije uložilo žalbu na Pobjianu odluku niti je zatražilo da u vezi sa žalbom koju bi Orić mogao uložiti na tu odluku pristupi u svojstvu *amicus curiae*.

II. PRELIMINARNA PITANJA

6. Žalbeno vijeće će najprije ispitati da li je primjereno da rješava po Molbi, kao i da li je opravdano da Molba ima povjerljivi status. Orić tvrdi da, mada se u Statutu Mehanizma i Pravilniku o postupku i dokazima Mehanizma (dalje u tekstu: Pravilnik) ne kaže ništa o tome da li se na Pobjianu odluku može uložiti žalba, opšti pristup koji proizlazi iz Pravilnika jeste da se, uz prethodno odobrenje, na sve odluke može uložiti žalba ako Pravilnikom nije eksplicitno predviđeno drugačije.¹⁰ Žalbeno vijeće primjećuje da Pravilnikom nije eksplicitno predviđena mogućnost ulaganja žalbe, bez prethodnog odobrenja, na odluku pretresnog vijeća ili sudije pojedinca vezanu za primjenu načela *non bis in idem* zagantovanog članom 7 Statuta i pravilom 16 Pravilnika.¹¹ Bez obzira na to, član 7(1) Statuta propisuje da se "[n]ijednoj osobi [...] ne može suditi pred nacionalnim sudom za djela koja prema ovom Statutu predstavljaju teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava i za koja joj je već suđeno pred MKSJ-om, MKSR-om ili Mehanizmom", a pravilom 16 Pravilnika predviđene su mjere za slučaj povrede tog načela. Po mišljenju Žalbenog vijeća, da bi se ostvario puni smisao načela *non bis in idem*, zagantovanog Statutom, nužno je prihvatiti da se odluke pretresnog vijeća ili sudije pojedinca koje se tiču prava na zaštitu koju strani u postupku pružaju član 7 Statuta i pravilo 16 Pravilnika mogu preispitivati u postupku po žalbi, bez prethodnog odobrenja.¹² Žalbeno vijeće stoga zaključuje da Orić ima pravo da uložiti žalbu na Pobjianu odluku.

7. Žalbeno vijeće primjećuje da je mjera koju je Orić zatražio u Molbi dobijanje "dozvole za ulaganje žalbe" na Pobjianu odluku.¹³ S obzirom na gore izneseni zaključak o pravu na ulaganje žalbe na Pobjianu odluku i uzimajući u obzir da je Orić uspješno razradio činjeničnu i pravnu potporu svoje žalbe,¹⁴ Žalbeno vijeće će presuditi po meritumu Molbe.

8. Što se tiče povjerljivog statusa Molbe i njenih dodataka, Žalbeno vijeće primjećuje da su Orićeva argumentacija i pripadajući dodaci, u postupku pred sudijom pojedincem, podneseni javno, te da je i Pobjiana odluka bila javna. Osim toga, Orić nije iznio nikakve argumente kako bi

⁹ V., na primjer, Molba, par. 6-9, 14, 16.

¹⁰ Molba, par. 6, 7. Gospodin Orić u prilog svom argumentu uopšte nije uputio na Pravilnik.

¹¹ V. takođe član 12(1) Statuta i pravilo 2(C) Pravilnika.

¹² Upor. *Tužilac protiv Radovana Stankovića*, MICT-13-51, Odluka po Stankovićevoj žalbi na odluku kojom se odbija poništenje prosljeđivanja i po zahtjevu tužilaštva za produženje roka za podnošenje odgovora, 21. maj 2014. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Stanković*), par. 9 i izvori koji se tamo navode.

¹³ V. Molba, par. 1, 5, 30.

opravdao povjerljivi karakter svoje Molbe i dodataka. Ponavljajući da su svi postupci pred Mehanizmom javni, osim ako ne postoje izuzetni razlozi da budu povjerljivi,¹⁵ Žalbeno vijeće smatra da nema nikakvog opravdanja za to da Molba i relevantni dodaci zadrže povjerljivi status.

III. STANDARD PREISPITIVANJA

9. Orić tvrdi da je sudija pojedinac napravio pravnu i činjeničnu grešku kada je odlučio da gonjenje koje je protiv njega preduzeto u Bosni i Hercegovini ne predstavlja povredu načela *non bis in idem*.¹⁶ Žalbeno vijeće smatra da bi Orić, da bi njegova žalba bila prihvaćena, morao pokazati da je sudija pojedinac u svojoj odluci napravio primjetnu grešku zbog toga što je ta odluka bila zasnovana na pogrešnom tumačenju mjerodavnog prava, zasnovana na flagrantno pogrešnom zaključku o činjenicama ili zbog toga što je bila toliko nepravilna ili nerazumna da se može smatrati zloupotrebom diskrecionog prava.¹⁷

IV. DISKUSIJA

10. Kada iznosi argument da je sudija pojedinac pogriješio odbivši njegov zahtjev, Orić tvrdi da se sudija pojedinac oslonio isključivo na diskusiju Žalbenog vijeća Međunarodnog krivičnog suda za Ruandu (dalje u tekstu: MKSR) u predmetu *Ntakirutimana* vezanu za načelo *non bis in idem* i da nije razmotrio njegove argumente u vezi s opresijom i zloupotrebom procesa zbog kasnijeg gonjenja, kao ni sudsku praksu koja govori u prilog tim argumentima.¹⁸ Orić dalje tvrdi da je sudija pojedinac napravio pravnu i činjeničnu grešku kada je odbacio njegov argument o zloupotrebi procesa, utemeljen na tvrdnji da se svi navodi iz optužnice koja je protiv njega podignuta u Bosni i Hercegovini tiču pitanja s kojima je tužilac MKSJ-a bio upoznat prije izdavanja konačne optužnice u predmetu protiv njega pred MKSJ-om.¹⁹ Naposljetku, Orić iznosi dopunsku argumentaciju, koju nije iznio pred sudijom pojedincem, a koja, po njegovom mišljenju, svjedoči o tome da srpske vlasti manipulišu svjedocima i pored toga pokazuje da gonjenje koje je protiv njega preduzeto u Bosni i

¹⁴ V. Molba, par. 10-29.

¹⁵ Član 18 Statuta Mehanizma; pravila 92, 131 Pravilnika. V. takođe *Tužilac protiv Sretena Lukića*, predmet br. MICT-14-67-R.1, Odluka po molbi Sretena Lukića za preispitivanje, 8. juli 2015., par. 8; *Aloys Ntabakuze protiv tužioca*, predmet br. MICT-14-77-R, Odluka po Ntabakuzeovom zahtjevu *pro se* za imenovanje istražitelja i advokata u očekivanju njegovog zahtjeva za preispitivanje, 19. januar 2015., par. 1, fusnota 7; Odluka u predmetu *Stanković*, fusnota 1.

¹⁶ V., na primjer, Molba, par. 9, 14, 16.

¹⁷ V., na primjer, *Tužilac protiv Ratka Mladića*, predmet br. IT-09-92-AR73.5, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku Pretresnog vijeća od 27. marta 2015. u vezi s modalitetima ponovnog otvaranja dokaznog postupka tužilaštva, 22. maj 2015., par. 6; *Eliézer Niyitegeka protiv tužioca*, predmet br. ICTR-96-14-R75, Odluka po zahtjevu za pojašnjenje, 20. juni 2008., par. 14. V. takođe Odluka u predmetu *Stanković*, par. 12; *Phénéas Munyarugarama protiv tužioca*, predmet br. MICT-12-09-AR14, Odluka po žalbi na prosljeđivanje predmeta Phénéasa Munyarugarama u Ruandu i po zahtjevu tužilaštva za odbacivanje, 5. oktobar 2012., par. 19.

¹⁸ Molba, par. 11-15, 17.

Hercegovini predstavlja onu vrstu "opresivnog ponovnog gonjenja čije je sprečavanje svrha načela *non bis in idem*".²⁰

11. Žalbeno vijeće primjećuje da je sudija pojedinac u Pobjanoj odluci uporedio djela na osnovu kojih se Orić teretio i na osnovu kojih mu je suđeno pred MKSJ-om s djelima za koja se tereti u Bosni i Hercegovini i da je zaključio da se ta djela fundamentalno razlikuju u pogledu navodnih žrtava, kao i karaktera, vremena i mjesta navodnog kriminalnog ponašanja.²¹ Orić ne osporava taj zaključak. U stvari, on osporava to što je sudija pojedinac uputio na diskusiju o načelu *non bis in idem* u predmetu *Ntakirutimana*. Žalbeno vijeće smatra da Orić pritom nije pokazao da je sudija pojedinac pogrešno protumačio mjerodavno pravo. Diskusija Žalbenog vijeća MKSR-a u predmetu *Ntakirutimana* u skladu je s jasnim formulacijama iz Statuta i relevantnom jurisprudencijom u kojoj je zauzet stav da se okrivljenom neće suditi pred nacionalnim sudom za ista djela na osnovu kojih mu je već suđeno pred relevantnim međunarodnim sudom.²²

12. Žalbeno vijeće isto tako smatra neutemeljenom Orićevu tvrdnju da sudija pojedinac nije razmotrio njegove argumente i sudsku praksu na koju se oslonio kako bi pokazao da gonjenje koje je protiv njega kasnije preduzeto u Bosni i Hercegovini predstavlja zloupotrebu procesa. Sudija pojedinac je eksplicitno razmotrio jurisprudenciju na koju se Orić oslonio u prilog svojim argumentima, ali je zaključio da je njegova argumentacija neuvjerljiva.²³ Konkretno, sudija pojedinac nije prihvatio Orićev argument da, s obzirom na te okolnosti, načelo *non bis in idem* treba proširiti tako da se primjenjuje i na situacije gdje djela za koja se osoba tereti čine dio "istog navodnog ponašanja" ili "istih vojnih aktivnosti", iako se pojedinosti razlikuju.²⁴ Pošto je pregledalo

¹⁹ Molba, par. 16-20.

²⁰ Molba, par. 21-28.

²¹ Pobjana odluka, par. 8, 9, 11.

²² V., na primjer, *Laurent Semanza protiv tužioca*, predmet br. ICTR-97-23-A, Odluka od 31. maja 2000., zavedena 4. jula 2001. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Semanza*), par. 74 (gdje se napominje da je načelo "*non bis in idem*" primjenjivo samo ako je datoj osobi stvarno 'suđeno' i da "izraz 'suđeno' podrazumijeva da postupak pred nacionalnim sudom predstavlja suđenje za djela obuhvaćena optužnicom koju je protiv optuženog podigao Međunarodni sud") (prvi naglasak u originalu; drugi naglasak dodat). V. takođe *Tužilac protiv Miroslava Deronjića*, predmet br. IT-02-61-S, Presuda o kazni, 30. mart 2004., par. 31 (gdje se primjećuje da se sporazum o izjašnjanju o krivici ticao samo zločina počinjenih "tokom napada na Glogovu" i napominje da protiv optuženog "i dalje može biti podignuta optužnica za sva moguća krivična djela u kojima je eventualno učestvovao, uključujući, na primjer, ona u Srebrenici, i to bilo pred [MKSJ-om], bilo u drugim državama koje posjeduju pravnu nadležnost za to"); *Tužilac protiv Duška Tadića zvanog Dule*, predmet br. IT-94-1-T, Odluka po zahtjevu odbrane u vezi s načelom *non bis in idem*, 14. novembar 1995. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Tadić*), par. 9 ("Bilo da ga zovemo *non bis in idem*, *double jeopardy* ili *autrefois acquit*, *autrefois convict*, ovo načelo obično štiti lica od toga da im se dvaput sudi ili da budu dvaput kažnjena za ista djela.") (naglasak dodat). Upor. *Tužilac protiv Tharcissea Muvunyiya*, predmet br. ICTR-2000-55A-AR73, Odluka po žalbi tužioca u vezi s obimom dokaza koji će biti izvedeni na ponovnom suđenju, 24. mart 2009. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Muvunyi*), par. 16 (gdje se upućuje na član 14(7) Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima) ("Svrha načela *non bis in idem* jeste da lica kojima je izrečena pravosnažna osuđujuća ili oslobađajuća presuda zaštiti od ponovnog suđenja za isto krivično djelo") (naglasak dodat).

²³ V. Pobjana odluka, fusnote 28, 30.

²⁴ Pobjana odluka, par. 9, 10 i izvori koji se tamo navode.

Orićevu argumentaciju i izvore iz domaće i međunarodne sudske prakse koje je naveo u prvoj instanci,²⁵ Žalbeno vijeće zaključuje da Orić nije pokazao da je sudija pojedinac napravio primjetnu grešku kada je odbacio njegove tvrdnje na osnovu toga što se konkretne pojedinosti optužbi u ta dva postupka fundamentalno razlikuju.

13. Isto tako je neuvjerljiva i Orićeva tvrdnja da je sudija pojedinac pogriješio kada je odbacio njegov argument da je došlo do zloupotrebe procesa zbog toga što se navodi u predmetu protiv njega u Bosni i Hercegovini tiču pitanja s kojima je tužilac MKSJ-a bio upoznat. Žalbeno vijeće smatra da ništa u članu 7(1) Statuta ne zabranjuje gonjenje pred nacionalnim sudom u takvim okolnostima. Naime, član 7(1) Statuta predviđa da se osobi ne može suditi pred nacionalnim sudom za djela za koja joj je već suđeno pred odgovarajućim međunarodnim sudom. U tom članu se eksplicitno govori o djelima na osnovu kojih je osobi suđeno, u smislu da je izrečena pravosnažna presuda,²⁶ a ne o okolnostima gdje je u vezi s određenim djelima možda provedena istraga, ali datoj osobi na osnovu njih nije suđeno. Shodno tome, Orić nije pokazao da je u vezi s tim u Pobjanoj odluci napravljena greška.

14. Naposljetku, Žalbeno vijeće smatra da Orićeva dopunska argumentacija ne može da pokaže da je u Pobjanoj odluci napravljena primjetna greška. Iako se iz Orićeve Molbe i pripadajućih dodataka vidi da je on tih pitanja bio svjestan prije izdavanja Pobjane odluke, on ih nije pokrenuo pred sudijom pojedincem.²⁷ Ukoliko ne postoje posebne okolnosti, strana u postupku ne može argumente po prvi put iznijeti u postupku po žalbi ako je to razumno mogla učiniti u prvoj instanci.²⁸ Orić nije pokazao da postoje ikakve okolnosti koje bi mogle poslužiti kao opravdanje za to da se dopunska argumentacija po prvi put razmatra u postupku po žalbi.

V. DISPOZITIV

15. Iz gore navedenih razloga, Žalbeno vijeće **ODBIJA** Molbu u cijelosti i **UPUĆUJE** Sekretarijat da status Molbe i dodataka promijeni u javni.

²⁵ V. Molba, par. 10, 14 i izvori koji se tamo navode.

²⁶ V. Odluka u predmetu *Muvunyi*, par. 16; Odluka u predmetu *Semanza*, par. 74. V. takođe *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-T, Odluka po zahtjevu optuženog za utvrđivanje *non bis in idem*, 16. novembar 2009., par. 13; *Tužilac protiv Josepha Nzabirinde*, predmet br. ICTR-2001-77-T, Presuda o kazni, 23. februar 2007., par. 46; Odluka u predmetu *Tadić*, par. 9-11, 20, 22, 24, 30.

²⁷ V. Molba, dodaci 1-4. S tim u vezi, Žalbeno vijeće primjećuje da je Oriću nekoliko dodataka na koje se oslonio bilo dostupno prije podnošenja zahtjeva sudiji pojedincu 6. novembra 2015. V., na primjer, *ibid.* dodaci 1 i 2 (koji sadrže publikacije i korespondenciju iz juna i septembra 2015.).

²⁸ V. *André Rwamakuba protiv tužioca*, predmet br. ICTR-98-44C-A, Odluka u vezi s najavom žalbe tužilaštva i nalog o rasporedu, 18. april 2007., par. 6. V. takođe *Tužilac protiv Ljubeta Boškskog i Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-A, Presuda, 19. maj 2010., par. 244.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan tekst na engleskom.

Dana 17. februara 2016.
U Haagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
sudija Theodor Meron,
predsjedavajući

[pečat Mehanizma]